

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

CO9d 3/06

Nr 46497

22g, 3/06
Kl. 22 g, 3
Kl. internat. CO9 d

Wacław Krzemiński
Radom, Polska

Kordian Tarasiewicz
Warszawa, Polska

Stefan Świątek
Warszawa, Polska

Witold Walichiewicz
Warszawa, Polska

Spoivo emulsyjne do szpachlówek i farb, zwłaszcza farb plakatowych

Patent trwa od dnia 6 grudnia 1960 r.

Przedmiotem wynalazku jest spoivo, które zastosowane do wytwarzania szpachlówek daje szpachlówkę o dobrej adhezji, szybko wysychającą, dającą się łatwo szlifować i stanowiącą dobry podkład pod malowanie farbami wszelkiego rodzaju a więc farbami nitro, spirytusowymi, olejnymi lub emulsyjnymi. W stosunku do szpachlówek olejnych, szpachlówka wykonana na spoiwie według wynalazku wyróżnia się wielokrotnie szybszym wysychaniem, dobrze przylega do podłoża i daje się dobrze wygładzać jako podkład pod farbę, a po wyschnięciu nie ustępuje twardością i trwałością szpachlówkom olejnym.

Wadą wielu farb emulsyjnych, zwłaszcza farb plakatowych, jest ich rozwarstwianie się w czasie magazynowania na substancje lepkie i wodniste (nielepkie), twardnienie farby przed jej

użyciem i tworzenie się galaretowatych grudek, które jest bardzo trudno rozetrzeć na powierzchni malowania. Farby wyprodukowane na spoiwie według wynalazku mają trwałość do kilku lat, są odporne na zmiany temperatury, a wytworzone z nich błony nie wykazują żadnych grudek ani szorstkości i mają dobrą elastyczność i przyczepność, pozwalające na związanie plakatów do małej średnicy. Spoivo według wynalazku zapewnia bardzo dobrą rozcieńczalność farby i łatwość nabierania jej na zwilżony pędzel oraz lekkość rozcierania, dobre równomierne pokrycie malowanej powierzchni cienką warstwą farby, tworzącej błonę o jednorodnym matowo-aksamitnym wyglądzie, bez smug i plam.

Spoivo emulsyjne według wynalazku jest spoiwem kombinowanym typu kazeinowo-kala-

fonioowego, w którym wyżej wymienione wady usunięto i zapewniono wyżej podane zalety przez zastąpienie kalafonii estrami kalafonii i wyższych alkoholi, zwłaszcza gliceryny, przy jednoczesnym uplastycznieniu tworzywa, przez dodatek olejów sulfonowanych, które poza tym zabezpieczają kazeinę przed przedwczesnym wynaturzeniem i przez to zapewniają trwałość powłoki.

Jako oleje sulfonowane do tego celu nadają się sulfonowane oleje rycynowy, lniany i rzepakowy.

Zawartość olejów sulfonowanych w spoiwie według wynalazku wynosi 3,5—7% wagowych w stosunku do spoiwa, a zawartość estrów kalafonii od 3—7% wagowych w stosunku do spoiwa.

Zawartość kazeiny, substancji alkalicznych i rozpuszczalników w spoiwie według wynalazku zasadniczo nie odbiega od ich zawartości w znanych spoiwach typu kazeinowo-kalafoniowego.

Przykładowo spoiwo według wynalazku ma następujący skład wyrażony w częściach wagowych:

Kazeina	9,6
Boraks	5,6
Olej lniany sulfonowany	5,2
Kalafonia estryfikowana gliceryną	4,0
Terpentyna	8,0
Fenol	0,4
Gliceryna	1,2
Alkohol metylowy	2,0
Woda	64,0

Farby plakatowe wytworzone na spoiwie według wynalazku posiadają postać rzadkiej pasty, którą łatwo nabiera się na pędzel i lekko rozciera na papierze. Po wymalowaniu na papierze farba wysycha w ciągu 15—30 minut w temperaturze 20—15°C, a po wyschnięciu nie ściemnia się i nie barwi tamponu z waty, którym została potarta, ale jeszcze w ciągu 60 godzin po wymalowaniu daje się zmyć wodą przy pomocy pędzla, pozostawiając po sobie słabe zabarwienie, co stanowi dalszą jej zaletę.

Zastrzeżenie patentowe

Spoiwo emulsyjne do szpachlówek i farb, zwłaszcza farb plakatowych, zawierające kazeinę, substancje alkaliczne i rozpuszczalniki, znamienne tym, że zawiera wagowo w stosunku do spoiwa dodatek 3,5 do 7% olejów sulfonowanych, zwłaszcza oleju rycynowego, lnianego lub rzepakowego i 3—7% estrów kalafoniowych wyższych alkoholi, zwłaszcza gliceryny.

Władysław Krzemiński

Stefan Świątek

Kordian Tarasiewicz

Witold Walichiewicz

Zastępca: inż. Kazimierz Siennicki
rzecznik patentowy